

^{es} Vuonna 1919 joulukuun 1 päivänä kokoontuivat Suomen Eduskunnan Pankkivaltuusmiehet varapuheenjohtaja Nevanlinna, herrat Tanner, Relander ja Heinonen sekä varamiehet Lavonius ja Listo.

1 §.

Otettiin jatkuvaan käsittelyyn pöydälle

pantu kokouksessa marraskuun 24 päivänä 3 §:n kohdalla viimeksi esillä ollut 1893 vuoden hätäapurahaston hoitokomitean ehdotus rahaston varojen vastaisesta käyttämisestä.

Kun asiasta virinneessä keskustelussa siihen nähden, voitaisiinko ehdotetun lahjoittajain kokouksen päätöksen nojalla puheenalaisen rahaston varoja, huomioonottaen ne määräykset, jotka sisältyvät Hätäaputoimien keskuskomitean kirjelmään marraskuun 9 päivältä 1893, jolla rahaston ylivalvonta Pankkivaltuusmiehille annettiin, käyttää muuhun tarkoitukseen kuin mahdollisesti kohtaavan kadon aiheuttaman hädän lieventämiseen, Pankkivaltuusmiesten kesken oli ilmennyt eri mieltä, toimitettiin asiasta äänestys, jolloin

Herra Listo ilmoitti mielipiteensä olevan, että puheenalaisia varoja ei voida ylempänä mainittujen rahastoa koskevien määräysten mukaan käyttää mihinkään muuhun tarkoitukseen kuin hädän lieventämiseen katovuosien kohdattua, jonka vuoksi ei myöskään ehdotetulla lahjoittajain kokouksella ole oikeutta muunlaista päätöstä tehdä.

Herrat Lavonius, Heinonen, Relander, Tanner ja Nevanlinnan ilmoittivat kukin vuoroonsa katsovansa, että ylempänä mainittujen, rahastoa koskevain määräysten tarkoitusta vastaan ei rikotaan, jos lahjoittajain kokouksen päätöksen perusteella rahaston varoja käytettäisiin tavalla, joka olisi omiaan edeltäpäin ehkäisemään katovuosien aiheuttamaa puutetta.

Pankkivaltuusmiesten päätökseksi oli niinolen tullut jälkimäinen mielipide.

Päätöksen johdosta ilmoitti herra Listo pöytäkirjaan merkittäväksi näin kuuluvan vastalauseen:

„Hätäapurahasto vuodelta 1893, jota sitä varten asetettu „Hoitokomitea” Suomen Pankin Pankkivaltuusmiesten valvonnan alaisena hoitaa, on juriidiselta luonteeltaan säätiö, jonka on luonut vuonna 1892 eräissä osissa maatamme sattuneen kadon lieventämiseksi raha-avustuksia antaneiden kansalaisten syksyllä 1892 pitämän kokouksen valitsema Hätäaputoimien keskuskomitea. Säätiön peruskirjana on keskuskomitean

kirjelmä Pankkivaltuusmiehille 9 päivältä marraskuuta 1893. Tämän peruskirjan 3 kohdassa on selvän sanoin ilmilauseutu säätiön tarkoitus sekä miten sen kanssa on meneteltävä, kun säätiön varat ovat peruskirjan mukaan käytäntöön otettavat. Sanottu perustava määräys on näin kuuluva:

„3) Komitén äger att under Bankfullmäktiges inseende och kontroll på ändamålsenligaste sätt förvalta Komitén anförtrodda medel; vaka öfver att i kommunerna utestående medel enligt den af Centralundsättningskomitén upprättade förteckningen indrifvas och till förvaltningskomitén insändas för att ingå i den gemensamma fonden; utbetala på ingående requisitioner redan af Centralundsättningskomitén beviljade anslag enligt särskild förteckning; årligen till Bankfullmäktige inlemna redovisning öfver förvaltningen och till tryck i hufvudstadens dagliga tidningar befordra denna redovisning äfvensom den revisionsberättelse, som de af Bankfullmäktige årligen utsedde revisorerna till fullmäktige afgifva; och åligger det Komitén för öfrigt, om landet eller någon dess större del

drabbas af missväxt, som påkallar undsättning från allmänhetens sida, eller om förhållandena eljest sådant oundgängligen fordra, taga initiativ till sammankallandet af ett allmänt möte i Helsingfors, som äger för undsättningen utse en Centralkomitè och fatta de beslut om fondens användande eller förvaltning, som kunna blifva af nöden".

Säatiön peruskirja määrää, niinkuin yllä olevan 3 kohdan sanallisesta sisällyksestä käy ilmi, että säatiön varat ovat niin hoidettavat ja sijoitettavat, että ne saadaan käytettäviksi milloin yleinen tai vaikeanlainen osittainen viljakato kansaamme kohtaa.

Säatiön nykyinen hoitokomitea on Pankkivaltuusmiehille ehdottanut, että säatiön varat luovutettaisiin kuudelle, maan pohjoisissa omissa toimivalle maanviljelysseuralle „käytettäväksi pienviljelyksen kehittämiseksi”, mikä hoitokomitean mielestä „parhaiten vastaisi näiden varojen alkuperäistä tarkoitusta, koska pienviljelijäin parempi taloudellinen asema o-

lisi omiaan tehokkaasti torjumaan sitä hätää, mikä voisi syntyä maassa mahdollisesti sattuvan kadon johdosta". Tämän ajatuksensa toteuttamiseksi on hoitokomitea laatinut sääntöehdotuksenkin säätiön varojen jaoituksesta ja vastaisesta käyttämisestä sanottujen maanviljelysseurojen toimesta.

Pankkivaltuusmiesten enemmistö on periaatteessa katsonut säätiön lakkauttamisen ehdotettua tarkoitusta varten voivan säätiön peruskirjan sanallista sisällystä rikkomatta tapahtua. Sen johdosta tulevat kaikki ne henkilöt, jotka entisinä hätäaikoina ovat Hätäaputoimien keskuskomitealle varoja lahjoittaneet, kutsuttaviksi kokoontumaan tänne Helsingin kaupunkiin keskustelemaan ja päättämään miten 1893 vuoden hätäapurahaston varoja on vastaisuudessa käytettävä. Koska minun täytyy olla sitä mieltä, että säätiön lakkauttaminen nyt ehdotetulla tai jollakin muulla tavalla ei ole laillisesti mahdollinen, pyydän Pankkivaltuusmiesten kerrottua periaatteellista päätöstä vastaan täten panna seuraavan vastalauseen:

Lokakuun 30 päivänä 1893 pääkaupungissa pi-

detyssä yleisessä kokouksessa ehdotti silloinen Hätäaputoimien keskuskomitea puheenaolevan säätiön perustamista sekä keskuskomitea oman tehtävän lakkauttamista. Siinä „tiedonannossa”, minkä keskuskomitea oli tuota kokousta varten pääkaupungin sanomalehtien kautta julkisuuteen toimittanut, komitea lausui m.m. näin:

„Siihen katsoen, että on jäänyt melkoinen säästö, kuten annettu tili osoittaa, on Keskuskomiteassa nostettu kysymys, eikö näiden jällellä olevain varain käyttäminen sellaisiin tarkoituksiin, jotka ovat omiansa vaikuttamaan siihen, että asukkaat kadon viimeksi kohtaamissa paikkakunnissa tulisivat kykeneviksi omin voimin auttamaan itseänsä kadon ja kovan ajan vastaisuudessa kohdatessa, voitaisiin katsoa olevan antajain tarkoituksen mukaista. Keskuskomitea ei kuitenkaan ole arvellut olevansa oikeutettu tässä tarkoituksessa käyttää jällellä olevia varoja, niin toivotava kuin keskeymätön työ asukkaiden sivistyskannan ja taloudellisen tilan parantamiseksi täytyykin tunnustaa olevan. Nämät varat voidaan ni-

mittäin, jos kato lähimmässä tulevaisuudessa koh-
taa, antajain tarkoituksen mukaisesti suorastaan
käyttää hänen lieventämiseksi ja suuressa määrässä
vähentää uusien keräyksen tarpeellisuutta: korkoa
kasvaen pitemmän aikaa, hyvien vuosien sattuessa,
voivat ne tehdä sellaiset keräykset tarpeettomiksi,
 samalla kuin niitä nykyään täytyy pitää aivan riit-
 tämättöminä, että niillä voitaisiin olevat olot toi-
 siksi muodostaa. Mutta vaikka Keskuskomitea tällä
 perusteella on katsonut jällellä olevat varat suurim-
maksi osaksi täydyttävän varata tulevaksi ajaksi, on
 Komitea kuitenkin arvellut tekevänsä antajain tar-
 koituksen mukaisesti, kun se on päättänyt samalla
 ehdottaa, että vähempi osa jällellä olevista varois-
ta käytettäisiin siten, että jossakin suhteessa py-
syväisellä tavalla autettaisiin hädänalaisten paikka-
kuntain sortotilaa. - - -”

Esitetyillä perusteilla Keskuskomitea sitten
 kokoukselle ehdotti m.m.

„2) että kokous, katsoen siihen, miten tär-
 keä on edistää käsiteollisuutta maassa, että voi-
 taisiin menestyksellä vastustaa hätää katovuosina,

tahtoisii päättää sen edistämiseksi antaa „Suomen yleiselle kotiteollisuusyhdistykselle” ja sen vapaaseen käytäntöön kaikki Hätäaputoimien Keskuskomitean hallussa olevat vielä myymättömät käsityöt, kuin myös ne teokset, jotka vastaisuudessa kunnilta Keskuskomitealle lähetetään, sekä samaten kaikki Keskuskomitealle kuuluvat kunnissa olevat talteenpannut mallit, kangaspuut ja työkalut, ja sitä paitsi myöntää 20,000 markkaa rahassa mainitulle yleiselle kotiteollisuusyhdistykselle käsityökoulujen kustantamiseksi ka- don viimeksi kohtaamissa paikkakunnissa ja sa- moilla perusteilla kuin Keskuskomitea oli hy- väksynyt.

3) että kokous lopuksi auttaakseen ja e- distääkseen niiden uusien kansakoulujen, jotka tämän katovuoden aikana ovat perustetut Keskusko- mitean myöntämillä apuvaroilla, vaikutusta, tah- toisi yhdistykselle „Kansakoulut ja oppilaskodit” antaa 10,000 markkaa, käytettäväksi oppilaskoti- en perustamiseksi näissä kouluissa sen mukaan kuin yhdistys, varoihinsa nähden, katsoo voivan-

sa niitä ylläpitää; samalla ehdottaen, että yhdistyksen vapaaseen käytäntöön jätetään ne tarpeet, jotka lasten turvakotien suljettua ovat jääneet paikalliskomitean haltuun”.

Näille ehdotuksilleen pyysi Hätäaputoimien keskuskomitea kokoukselta 30 päivänä lokakuuta 1893 hyväksymistä ja vahvistusta.

Kokouksessa, johonka oli saapunut noin 50 henkilöä, tuli asialle aivan odottamaton käänne. Ensiksi herätettiin siellä kysymys, oliko kokous lainkaan pätevä asiassa päätöstä tekemään. Tähän vastasivat puheenvuoroja käyttäneet lakimiehet, professori Hermanson, senaattori Leo Mechelin ja kunnallispuormestari Öhman kieltävästi. Hermanson, johon Mechelin ja Öhman yhtyivät, lausui mielipiteenään, „ettei kukaan muu kuin keskuskomitea voi nyt päättää puheena olevista varoista tai sellaisen säätiön perustamisesta kuin keskuskomitea oli ehdottanut, sääntöjen laatimisesta säätiölle, eikä kenelle sen hallinto olisi uskottava y.m.s.”

Eversti Antell (keskuskomitean jäsen) sekä professori Danielson olivat sitä mieltä, että ko-

kous oli oikeutettu asiasta päätöksiä tekemään, mutta yhdistyi Danielsonkin Öhmanin ehdotukseen, että kokous puolestaan vain lausuisi kannattavansa keskuskomitean ehdotusta varojen käyttämisestä sekä komitealle jättävänsä sen päätäntöoikeuden, minkä kokous katsoi omistavansa.

Kokous päätti kysymyksessä säästyneiden hätäapuvarojen käyttämisestä antaa „siveellisen kannatuksensa keskuskomitean ehdotukselle, mutta oli komitealla oleva yksinomainen päättämisvalta asiassa.”

Hätäaputoimien keskuskomitean kokoukselle laatiman ehdotuksen mukaisesti tuli asia sitten kaikin puolin järjestetyksi ja keskuskomitea lakkautti toimintansa. Mitään muutosta tähän järjestelyyn ei jälkeempäin ole tapahtunut, eikä silloinkaan kun hätäapurahasto vuonna 1902-1903 otettiin käytettäväksi hädän lieventämiseksi eräissä maamme paikkakunnissa sattuneen vaikeanlaisen kadon johdosta. Puheena oleva säätiö on siis edelleen todellisuudessa olemassa sellaisena kuin 1892-1893 vuoden Hätäaputoimien

keskuskomitea sen kirjelmällä Pankkivaltuusmiehille
9 päivältä marraskuuta 1893 perusti. Edellisestä
näkyy, että säätiön varojen lahjoittajat olivat
katsoneet ja päättäneet keskuskomitean täysin pä-
teväksi laillisesti perustamaan säätiön. Mutta mis-
tään asiakirjasta ei käy ilmi, että säätiön varo-
ja saataisiin käyttää muulla tavoin, kuin sääti-
ön peruskirja sanallisesti sisältää. Pankkivaltuus-
ton enemmistön puheena oleva periaatteellinen pää-
tös on siis laillisesti epäpätevä. Ja täydelli-
sesti yhtä epäpätevä olisi sekin 1892-1893 vuoden
lahjoittajien päätös, joka Pankkivaltuuston maini-
tun periaatteellisen päätöksen noudatettavaksi vah-
vistaisi. Siihen pystyisi laillisesti vain usein-
mainittu Hätäaputoimien Keskuskomitea. Mutta tätä
komiteaa ei enää ole olemassa ja ainakin neljä
sen jäsenistä on jo haudassa, jotenka komitea, jos
sen vielä elossa olevat jäännökset saataisiinkin
kokoon, ei saattaisi laillisesti päättää muutos-
ta säätiön peruskirjassa oleviin määräyksiin.

Muutoksia peruskirjan määräyksiin ja säätiön
varojen niihin perustuvaan käytäntöön voidaan, kä-

sitykseni mukaan, tehdä ainoastaan jos olisi todettavissa, että niitä edellytyksiä, joita silmällä pitäen säätiö perustettiin, ei enää ole olemassa. Mutta kokemus maailmanhistorian kaikilta ajoilta todistaa epäilemättömän selvästi, että yksin viljavimmat ja ilmanalansa puolesta suotuisimmat maapallon seudutkin ajoittain joutuvat vaikeiden vilja- ja hedelmäkatojen alaisiksi sekä asukkaat siellä sen johdosta elintarvehätänsä. Monin verroin suuremmassa määrässä on meidän maamme tuon-tuostakin sattuvain katojen alainen. Siihen vaikuttaa meidän pohjoinen ilmanalamme. Näin on aina ollut ja samoin tulee vastedeskin olemaan, vaikka viljelys tässä maassa saavuttaisikin korkean kehityksen. Edellytykset puheenaolevan säätiön käytäntöön soveltamiselle ovat siis yhä edelleen olemassa. Säätiötä ei siis laillisesti voida lakkauttaa eikä muuksi muuttaa ja yritykset sen tekemiseen ovat oikeudellisesti mitättömiksi arvosteltavat. Tätä laatua on myöskin Pankkivaltuusmiesten puheena oleva periaatteellinen päätös.

Onneksi voidaan säätiön varoja, itse säätiötä lakkauttamatta, käyttää sen tarkoitusperän toteuttamiseen, josta säätiön hoitokomitean ehdotuksessa puhutaan. Ja se voidaan, nähdäkseni, tehdä sillä tavoin, että säätiön varat ovat helposti irroitettavissa, kun niitä tarvitaan käyttää satuneen vaikeanlaisen kadon lieventämiseksi maassamme. Mutta näiden keinojen esittäminen ei kuulu tämän vastalauseen puitteisiin."

Muissa kohdin päättivät Pankkivaltuusmiehet panna Hoitokomitean esityksen pöydälle.

2 §.

L. 91. Otettiin jatkuvaan käsittelyyn pöydälle pantu kokouksessa marraskuun 24 päivänä 1 §:n kohdalla viimeksi esillä ollut Suomen Pankin Johtokunnan esitys jäsenten määräämisestä Pankin haarakonttorien diskonttokomiteoihin vuodeksi 1920 sekä Johtokunnan Pankkivaltuusmiesten pyynnöstä kirjelmässä joulukuun 1 päivältä N° 72 antama lausunto niistä muutosehdotuksista, joita Johtokunnan asiaa koskevaan esitykseen nähden Pankkivaltuusmiesten edellä-

mainitussa kokouksessa oli tehty.

Sittenkun keskustelu asiasta oli päätty-
nyt, toimitettiin, siihen nähden, että Pankki-
valtuusmiesten kesken oli eri mieliä ilmaantu-
nut, äänestys, jolloin

Herra Listo katsoi, että diskonttokomi-
teain jäseniksi olisi määrättävä Johtokunnan
esittämät henkilöt.

Herra Lavonius yhtyi herra Liston mie-
lipiteeseen.

Herra Heinonen katsoi että diskonttoko-
miteain jäseniksi olisi määrättävä Johtokunnan
ehdottamat henkilöt seuraavilla muutoksilla:

Joensuun konttori: lehtori A. Markkasen
sijaan johtaja U. A. J. Leppänen,

Jyväskylän konttori: pormestari Hj. H. O.
Hollmèruksen sijaan johtaja J. E. Heikkilä,

Kotkan konttori: liikemies A. Lemken si-
jaan johtaja A. Vierimaa,

Kuopion konttori: tuomari F. O. Möllerin si-
jaan johtaja K. Hyvärinen,

Oulun konttori: konsuli T. Lundbergin si-

jaan johtaja Otto Karhi,

Porin konttori: konttoripäällikkö C. v. Re-
hausenin sijaan johtaja T. Rintala,

Sortavalan konttori: tuomari K. G. Bergin si-
jaan johtaja A. Typpö,

Tampereen konttori: oikeusneuvosmies K. Hal-
jalan sijaan johtaja P. Hirvonen,

Turun konttori: kunnallisneuvos E. P. J. Tho-
mén sijasta johtaja K. H. Heickell,

Viipurin konttori: konsuliagentti C. E. Ek-
strömin sijaan johtaja K. Uusimäki.

Herra Relander yhtyi herra Liston mieli-
teeseen.

Herra Tanner yhtyi herra Heinosen mieli-
teeseen.

Herra Nevanlinna yhtyi herra Liston mieli-
piteeseen.

Pankkivaltuusmiesten päätökseksi oli siten
tullut, että Johtokunnan ehdotuksen mukaisesti Suo-
men Pankin haarakonttorien diskonttokomiteain jä-
seniksi ja heidän varamiehikseen vuodeksi 1920 mää-
rättiin seuraavat henkilöt:

Hämeenlinnan konttoriin: varsinaisiksi jäseniksi insinööri Johan Henrik Holmèn ja kauppaneuvos Anders Gustaf Skogster sekä varamiehiksi entinen lääninsihteeri Karl Uno Chydenius ja kauppias Johan Werner Fredriksson;

Joensuun konttoriin: varsinaisiksi jäseniksi vanhempi lehtori Aaro Markkanen ja pormestari Tauno Edvard Berner sekä varamiehiksi liikemiehet Niilo Suihko ja Karl Henrik Eliel Porthan;

Jyväskylän konttoriin: varsinaisiksi jäseniksi toimitusjohtaja Hugo Wilhelm Parviainen ja pormestari Hjalmar Hugo Ossian Hollmerus sekä varamiehiksi apteekkarit Frantz Johan Lorentz Spölander ja Eugen Mansnerus;

Kotkan konttoriin: varsinaisiksi jäseniksi kauppias Emil Saxell ja liikemies Arthur Lemke sekä varamiehiksi pormestari Atte Mönkö ja maanmittari Gunnar Bäckström;

Kuopion konttoriin: varsinaisiksi jäseniksi kihlakunnantuomari Frans Oskar Möller ja tehtailija Johan Fredrik Dahlström sekä varamiehiksi varatuomari Ukko Emil Hjalmar Andersin ja asi-

anajaja , insinööri Pekka Juho Rinkinen:

Mikkelin konttoriin: varsinaisiksi jäseniksi
kauppaneuvos Carl Fredrik Pöndinen ja entinen lii-
kennetarkastaja August Fredrik Granfelt sekä vara-
miehiksi majuri W. Winter ja varikon esimies Ed-
vin Allén;

Oulun konttoriin: varsinaisiksi jäseniksi
kauppaneuvos Frans Adolf Riekki ja varakonsuli
Torsten Lundberg sekä varamiehiksi kauppias Her-
man Gustaf Andersson ja varakonsuli Hjalmar I-
sak Åström;

Porin konttoriin: varsinaisiksi jäseniksi
konttoripäällikkö Claes von Rehausen ja vuorineu-
vos Fritz August Juselius sekä varamiehiksi kam-
reeri Johan Leineberg ja kauppias Johan Odert Ro-
sengren;

Sortavalan konttoriin: varsinaisiksi jäse-
niksi entinen kihlakunnantuomari Karl Gustaf Berg ja
kauppias Ossian Evert Kivinen sekä varajäseniksi
liikemies Alexander Johan Nissin ja johtaja Tuo-
mas Nissinen;

Tampereen konttoriin: varsinaisiksi jäse-

niksi kauppaneuvos Fabian Klingendahl ja oikeusneuvosmiehes Kaarlo Haljala sekä varajäseniksi tehtailija Johan Niklas Salminen ja kauppias Anton Hahl;

Turun konttoriin: varsinaisiksi jäseniksi kunnallisneuvos Ernst Petter Johan Thomé ja kauppias Evert Wilhelm Nylund sekä varajäseniksi kapteeni, vapaaherra Rolf Maximilian Carpelan ja johtaja Sigurd Blomqvist;

Vaasan konttoriin: varsinaisiksi jäseniksi pormestari Ivar Wilhelm Hasselblatt ja kauppaneuvos Tuomas Laurell sekä varajäseniksi varakonsuli Lennart Backman ja varatuomari Henrik Johannes Boström; sekä

Viipurin konttoriin: varsinaisiksi jäseniksi konsuliagentti Carl Edvin Ekström ja kauppias Paul Sergejeff sekä varamiehiksi oikeuspormestari Paul Jakob Immanuel Wiklund ja johtaja Ernst Hämäläinen.

Päätöksestä oli sekä Johtokunnalle että nyt määrätuille diskonttokomiteain jäsenille kirjelmällä tieto annettava.

Herra Relanderin ehdotuksesta päättivät Pankkivaltuusmiehet päätöksestä Johtokunnalle tietoa annettaessa kehoittaa Johtokuntaa vastedes ehdotettaessa jäseniä Pankin haarakonttorien diskonttomiteoihin, ottamaan huomioon, että komiteoissa myöskin osuustoiminnallinen liiketoiminta tulee edustetuksi, mikäli sopivia henkilöitä eri paikkakunnilla sitä varten on saatavissa. (Kirjelmä N° 91.)

3 §.

2.92
 Otettiin jatkuvaan käsittelyyn pöydälle pantu, kokouksessa marraskuun 24 päivänä 2 §:n kohdalla viimeksi esillä ollut Johtokunnan esitys Suomen Pankin vuosirahasäännön uudistamisesta ja Johtokunnalta sen täydennykseksi saapunut kalliinajanlisäyksiä koskeva kirjelmä kuluvan joulukuun 1 päivästä N° 71, sekä kokouksessa viime marraskuun 7 päivänä vuosirahasäännön uudistamiskysymystä valmistelemaan asetetun komitean lausunto ja sitä seurannut komitean ehdotus niistä palkoista, joita Suomen Pankin virkamiehille oli-

si maksettava, jos nämä olisivat irtisanottavia.

Komitean lausunto sisälsi seuraavaa:

„Pankkivaltuusmiesten asettaman palkka-

komitean ehdotukset.

A. Yleisiä periaatteita.

1) Eduskunnalle olisi esitettävä, että se luovuttaisi Pankkivaltuusmiehille valtuuden tarpeen mukaan perustaa Suomen Pankkiin uusia palkkiovirkoja sekä olemassaolevia semmoisia lakkauttaa. Tämänluontoisten uusien virkojen perustamista ja ylimääräisten virkamiesten palkkausta varten olisi vuosirahasääntöön otettava tarvittavat varat.

2) Komitea yhtyy Johtokunnan ehdotukseen, että vuosirahasääntöön olisi nyt vahvistettavien palkkojen lisäksi otettava määräraha tarvittaessa suoritettavia henkilökohtaisia palkanlisäyksiä varten.

3) Henkilökohtaisia palkanlisiä ei yleensä olisi annettava tilapäisinä palkkioina, vaan olisi ne joko virkaan astuessa tai myöhemmin

annettava pysyvinä palkankorotuksina.

4) Palkkaus olisi jaettava palkkaan ja palkkioon niihin virkamiehiin nähden, joiden palkkaus tähänkin asti on niin järjestetty. Palkkioviroissa nyt oleville sekä uusille virkamiehille olisi määrättävä vain palkkiota, kunnes virat vastaisuudessa lopullisesti järjestetään.

5) Jaettaessa komitean ehdottamaa palkkausta palkkaan ja palkkioon olisi palkka pysytettävä nykyisellään, loput olisi palkkiota.

6) Kalliinajanlisäys-järjestelmä olisi edelleen säilytettävä.

7) Nykyiseen kalliinajanlisäys-järjestelmään olisi tehtävä se muutos, että lisäys olisi sama kaikissa palkkaluokissa ja kaikilla paikkakunnilla. Ainoastaan perheellisyyttä silmälläpitäen annettaisiin erilaista kalliinajanlisäystä seuraavan asteikon mukaan:

Perheettömille	3,600	vuodessa
Perheellisille, joilla on väh. kuin 2 lasta	4,800	"
Perheellisille, joilla on 2 tai useampia lapsia	6,000	"

Tästä olisi Eduskunnalle esitys tehtävä.

8) Kalliinajanlisäyksiin tarvittavaan määrärahaan nähden ei olisi tehtävä mitään uutta esitystä Eduskunnalle, koska Eduskunta on myöntänyt Pankille tähän tarkoitukseen käytettäväksi korkeintaan 100,000 markkaa kuussa toistaiseksi.

9) Ikälisät olisi säilytettävä entisinä prosentteina pohjapalkoista.

10) Eläkkeisiin nähden ei komitean ehdotuksen mukaan tulisi muutosta, koska „palkat” pysyisivät ennallaan. Pankin virkamiesten samoin kuin näiden leskien ja lasten eläkeoikeuden järjestäminen olisi lähimmässä tulevaisuudessa eri asiana otettava käsiteltäväksi.

B. Virkojen järjestely.

1) Kassanhoitajan virkoihin olisi otettava tästä lähtien naisia, paitsi seuraaviin virkoihin:

- a) Pääkonttorin ylikassanhoitajan virka,
- b) Pääkonttorin toinen kassanhoitajan vir-

ka,

c) yksi kassanhoitajan virka Viipurin konttorissa.

2) Alempiin kirjanpitäjän virkoihin pääkonttorissa olisi mahdollisuutta myöten otettava naisia.

3) Kaikki Pankin virkamiehet, jotka jatkuvasti tarvitaan, olisi otettava vakinaisiksi virkamiehiksi ja siis palkkasäännössä huomioon. Ylimääräisiksi olisi otettava vain tilapäisesti tarvittavat sekä kokeella olevat virkailijat. Tätä varten olisi vuosirahasääntöön, kuten tähänkin asti, otettava määräraha.

4) Ylimääräisinä Pankissa palvelevain koeaika olisi yleensä lyhennettävä 6 - 12 kuukaudeksi.

C. Virkojen täyttäminen.

1) Pankin viroista täyttäisi:

a) Presidentti Johtokunnan puheenjohtajan ja jäsenten virat Pankkivaltuusmiesten annettua lausuntonsa ja Valtioneuvoston tehtyä esityksensä,

b) Pankkivaltuusmiehet Johtokunnan esityksestä haarakonttorien johtajan virat,

c) Johtokunta muut virat paitsi vahtimestarien, jotka olisi täytettävä edelleen kuten Oh-

jesääntö määrää.

2) Virat olisi täytettävä niitä haettavaksi julistamatta, ellei nimittävä viranomainen toisin päättä.

D. Irtisanominen.

1) Onko Johtokunta oleva irtisanottava?

2) Irtisanomisoikeus kuhunkin virkamieheen nähden olisi annettava samalle viranomaiselle, joka viran on täyttänyt, ilman valitusoikeutta.

3) Irtisanomisaika olisi määrättävä 1-6 kuukaudeksi, riippuen viran tärkeydestä.

4) Irtisanotun virkamiehen olisi saatava samat eläke-edut kuin eroavan.

E. Siirtyminen uuteen järjestelmään.

1) Nyt vakinaisissa viroissa oleville virkamiehille olisi annettava tilaisuus valita, haluavatko edelleen olla irtisanomattomia vai tahtovatko siirtyä irtisanottaviksi.

2) Avoimiksi tulevat ja uudet virat olisi täytettävä vain irtisanottavuuden perusteella.

3) Siltä varalta, että osa virkamiehistä tahotoisi jäädä irtisanomattomiksi, olisi laadittava

kaksi vuosirahasääntöä, toinen irtisanomattomia, toinen irtisanottavia varten.

4) Kuuden kuukauden kuluessa siitä, kuin uusi vaihtoehtoinen vuosirahasääntö on vahvistettu, on virkamiesten kirjallisesti ilmoitettava tahtovatko pysyä entisessä asemassaan, vai suostuvatko irtisanottavuuteen.

5) Uusi vuosirahasääntö olisi saatettava voimaan lain muodossa, ja olisi siihen otettava myöskin tarpeelliset säännökset irtisanottavuuskannalle siirtymisestä.

Komitean irtisanottavuusperiaatteen pohjalla laatima vuosirahasääntöehdotus oli seuraava:

	Palkkaa	Palkkiota	Kalliinajanlisä ⁺⁾	Yhteensä
--	---------	-----------	--------------------------------	----------

Pääkonttori.

Puheenjohtaja

3 Johtajaa

Sihteeri	5,000	22,000	4,800	31,800
----------	-------	--------	-------	--------

Ylikamreeri	7,000	22,000	4,800	33,800
-------------	-------	--------	-------	--------

⁺⁾ Kalliinajanlisät on tähän merkitty siten, että naisvirkein kohdalle on merkitty alin kalliinajanlisäys, vahtim:rien kohdalle ylin ja muualle keskimmainen kalliinajanlisäys.

Kamreeri	6,000	16,000	4,800	26,800
Kamreeri	5,000	17,000	4,800	26,800
Ylikassanhoitaja	6,600	18,000	4,800	29,400
Kassanhoitaja	5,600	14,000	4,800	24,400
1) Kassanhoitaja	4,600	14,500	4,800	23,900
+1) Vaihtokassanhoitaja	4,000	7,500	4,800	16,300
5 apulaiskassanhoit.	-	9,500	3,600	13,100
I Kirjeenvaihtaja	3,600	18,500	4,800	26,900
II Kirjeenvaiht.	-	18,000	"	22,800
Tilastovirkailij.	-	19,000	"	23,800
4 kirjanpitäjää	4,000	12,000	"	20,800
2) 8 kirjanpitäjää	3,200	10,000	"	18,000
+1) Reistraattori	3,000	6,500	"	14,300
Kanslisti	-	7,500	3,600	11,100
Taloudenhoitaja	-	600	-	600
1) Ehdotetaan naisviraksi:		9,500	3,600	13,100
2) Ehdotetaan järjes-				
tettäväksi seuraa-				
vasti:				
4 kirjanpitäjää	3,200	10,000	4,800	18,000
4 kirjanpitäjää	"	6,000	3,600	9,600
+1) Virka ehdotettu lakkautettavaksi.				

Ylivahtimestari	1,200	3,500	6,000	10,700
5 vahtimestaria	1,000	3,500	"	10,500
Vahtim.-Lämmittäjä	1,000	3,000	"	10,000
Ylim. vahtim.				
Talonn. ja yövärt.				

Haarakonttorit.Viipuri.

Johtaja	6,000	22,000	4,800	32,800
Kassanhoitaja	4,600	13,500	"	22,900
2 apulaiskassanhoit.	-	9,500	3,600	13,100
Kirjanpitäjä	-	12,500	4,800	17,300
Konttorikirj.	-	10,500	"	15,300
Vahtimestari	1,000	3,000	6,000	10,000
Talonn. ja ylim. vahtimest.				

Turku.

Johtaja	6,000	20,000	4,800	30,800
1) Kassanhoit.	4,000	10,500	"	19,300
2 Apulaiskassanhoit.	-	9,000	3,600	12,600
Konttorikirj.	-	11,500	4,800	16,300
Vahtimestari	1,000	2,500	6,000	9,500

1) Ehdotetaan naisviraksi: - 9,000 3,600 12,600

Tampere

Johtaja	6,000	20,000	4,800	30,800
1) Kassanhoit.	4,000	10,000	"	18,800
Apulaiskassanh.	-	9,000	3,600	12,600
Konttorikirj.	-	11,500	4,800	16,300
Vahtimestari	800	2,500	6,000	9,300

Pori.

Johtaja	6,000	17,000	4,800	27,800
2) Kassanhoit.	3,600	10,600	"	18,900
Konttorikirj.	-	10,500	"	15,300
Vahtimestari	600	2,000	5,000	8,600

Vaasa, Oulu, KuopioSortavala & Kotka

samoink. Pori.

Joensuu.

Johtaja	6,000	14,000	4,800	24,800
3) Kassanhoit.	3,600	9,000	4,800	17,400
Vahtimestari	600	1,500	6,000	8,100

Jyväskylä, Mikkelä,Hämeenlinna samoin

kuin Joensuu.

1) Ehdotetaan naisvir.:-	9,000	3,600	12,600
2) " " -	8,000	3,600	11,600
3) " " -	7,000	"	10,600

Myöhäisen ajan vuoksi päättivät Pankkivaltuusmiehet panna asian pöydälle.

4 §.

Varapuheenjohtaja Nevanlinna ilmoitti, että vapaaherra Palménin sairauden vuoksi Pankkivaltuusmiesten onnittelu hänen 70-vuotispäivänään oli saatettu perille kirjeen kautta.

Vakuudeksi:

Kaarlo J. Kiviala